

[Tholstrup.]

Foruden genskabelse af konkurrencen i handelen vil det også betyde, at vi sparer hele det kostbare administrationsapparat. Finansministeren kan her glæde sig over en besparelsesmulighed, som han efter sigende leder efter i øjeblikket. Forbrugerne vil også nyde godt af den besparelse, firmaerne opnår ved ikke længere at skulle pleje forbindelse med varedirektoratet, en udgift, der ikke står tilbage for den udgift, staten har til lønninger og andre udgifter til et vareforsyningsdirektorat. Beslutter folketinget den endelige liberalisering, vil det medvirke til, at lønnen bevarer sin købekraft og lidt til.

Formanden: Jeg giver endelig ordet til det ærede medlem hr. Paabøl, for at han kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Forslagsstilleren (Paabøl): Jeg har hermed den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om byggeri med offentlig støtte*.

Formålet med det foreliggende lovforslag er at fremme det private boligbyggeri efter boligstøttelovens kapitel V. A. ved indenfor de i boligstøtteloven fastsatte samlede rådighedsbeløb at overføre midler fra det for staten dyreste og mest risikobetonede byggeri, det sociale boligbyggeri efter lovens kapitel II, til det for staten billigste boligbyggeri, det private boligbyggeri efter kapitel V. A.

Som jeg nævnte under mit spørgsmål til den højtærede boligminister for nogen tid siden, har statsstøtten til byggeriet i efterkrigsårene som følge af sit omfang og af de anvendte finansieringsformer i stigende grad været en kilde til inflation. I efterkrigsårenes byggeri har de sociale boligselskaber spillet en stadig mere dominerende rolle som følge af den fortrinsstilling, de har haft. Indtil de sidste lovændringer sidste forår kunne de låne op til 97 pct. af anskaffelsessummen, og de kan nu låne op til 94 pct. Dertil kommer de betydelige driftstilskud på 11 kr. pr. m² eller 880 kr. om året for en lejlighed på 80 m². Selvom dette driftstilskud er en mere rationel løsning end rentelettelse, er forholdet såvidt mig bekendt dette, at driftstilskud-

dene betyder en forøgelse af støtten til de sociale selskaber. Medens renten tidligere var 2 pct. p. a., er renten af lånene til de sociale selskaber nu indtil 1967 som følge af det årlige m²-tilskud kun ca. 1,6 pct. p. a.

Medens de sociale boligselskaber før krigen byggede ca. 10 pct. af det samlede antal lejligheder, har de i de senere år bygget ca. 50 pct. af lejlighederne, og hvis de fik lov til at tage for sig af retterne, ville de sluge det hele. Det fremgår bl. a. af en udtalelse, som formanden for Fællesorganisationen for almennyttige danske Boligselskaber, arbejdsdirektør Korsgaard, fremkom med på en kongres i Studenterforeningen i april 1954. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere denne udtalelse efter et referat i „Berlingske Tidende“ den 24. april 1954:

„Efterhånden som det sociale boligbyggeris organisationer udvikler og stabiliserer sig, kan man ikke opretholde støtten til det forretningsmæssige boligbyggeri med den motivering, at dette byggeri er nødvendigt for at få udnyttet byggemulighederne. Efter vor formening er situationen i dag den, at det sociale byggeris organisationer meget vel alene kan klare hele byggeriet af etagelejligheder, og at der i det spredte parcelhusbyggeri højst kan være grund til at videreføre den offentlige støtte til det forretningsmæssige initiativ, hvis det mod forventning skulle vise sig, at de byggeinteresseredes eget initiativ ikke skulle slå til.“

Man kunne altså fra de sociale boligselskabers side godt tænke sig et monopol på hele det offentligt støttede byggeri, i første række etagebyggeriet. I modsætning hertil mener jeg, at det nu bør begrænses, først og fremmest af to grunde.

For det første er det i almindelighed ikke socialt, da lejen ligger højt uanset lempelserne; dette giver sig da også udtryk, når man gennemgår lejerne, der som oftest er højtlønnede private funktionærer eller stats-tjenestemænd eller folk med akademisk uddannelse. Man kan bedst tænke på udviklingen i Lyngby-Taarbæk kommune, som opnåede konservativt kommunestyre på grund af det store sociale byggeri, der skaffede kommunen mange „middelstands“-skatteydere. Det egentlige sociale byggeri, det socialfilantropiske, bør derimod frem-